

**Козак
Роман Васильович**

Інженер-механік,
академік УНГА, фахівець
у галузі трубопровідного
транспорту, управлінець

Народився 4 січня 1934 р. у с. Вільхівці у Надсянні (тепер — територія Польщі).

Після закінчення Дрогобицького нафтового технікуму у 1954 р. почав працювати в управлінні «Башвостокнефтеразведка», протягом двох наступних років брав участь у пошуках і розробці покладів нафти у Башкортостані.

У 1963 р. Р. В. Козак закінчив Московський інститут нафтохімічної та газової промисловості ім. акад. І. М. Губкіна. Обіймав інженерні і керівні посади на підприємствах газової промисловості України, зокрема протягом 1963–1972 рр. очолював Кам'яно-Бузьке ЛВУМГ, а з 1972 — Диканське ЛВУМГ. Із 1974 р. працював начальником відділу компресорних станцій (пізніше — управління з транспортування газу) в об'єднанні «Укргазпром».

Упродовж 1986–1989 рр. Роман Васильович виконував обов'язки радника міністра гірничої промисловості Республіки Афганістан, керівника контракту спеціалістів

Мінгазпрому та Укргазпрому, які розробляли газові родовища цієї країни. Він забезпечував належні умови експлуатації, брав участь у ліквідації аварій на газових об'єктах. Також розробив програми і методики, за якими підготував для газової промисловості республіки 120 афганських фахівців. Є учасником бойових дій.

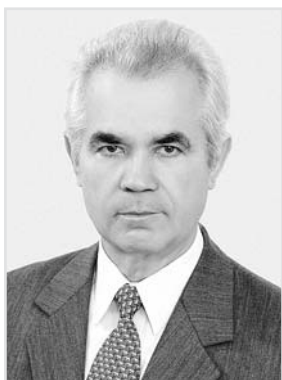
Як спеціаліст і професійний організатор, Р. В. Козак часто був організатором запуску в експлуатацію компресорних станцій у віддалених районах колишнього СРСР, брав участь у будівництві магістральних газопроводів Уренгой–Помари–Ужгород, «Союз». Зробив значний внесок у становлення, розвиток і експлуатацію газового комплексу України, СРСР та Афганістану.

Після повернення з відрядження з 1998 р. Роман Козак був членом правління АТ «Укргазпром», а з 1999 р. — заступника генерального директора ДК «Укратрансгаз». Керував роботами зі спорудження та експлуатації АГНКС. До виходу на пенсію у 2011 р. працював головним радником керівника компанії.

Роман Васильович — автор понад 20 свідоцтв і патентів на винаходи, удостоєний знака «Винахідник СРСР».

Нагороджений державними відзнаками Республіки Афганістан, Почесною грамотою провінції Джаузджан, орденами «Знак Пошани», Червоного Трудового Прапора, святого рівноапостольного князя Володимира Великого III ст., святого Миколая Чудотворця III ст., медалями «За трудову відзнаку», Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

За вагомих внесок у розвиток дружніх відносин між народами і зміцнення міжнародного авторитету України йому присвоєно звання «Народний посол України». Р. В. Козак — почесний працівник газової промисловості.

**Козак
Федір Васильович**

Кандидат технічних наук,
професор, фахівець із
нафтогазового технологічного
транспорту

Народився 22 вересня 1943 р. у с. Пасіцели Балтського району на Одещині. В 1967 р. закінчив машинобудівний факультет Одеського політехнічного інституту.

Трудову діяльність розпочав у 1958 р.: працював вантажником, теслею, слюсарем, техніком-хронометражистом, інженером на різних підприємствах і в установах.

У 1971 р. Федір Васильович закінчив аспірантуру та в 1972 р. захистив кандидатську дисертацію. У 1978 р. йому присвоєно вчене звання доцента, а в 1991 р. — професора.

Із 1973 р. працює в ІФІНГу. Тут пройшов шлях старшого викладача, завідувача кафедри теплотехніки (1974–1983), декана механічного факультету (1976–1979). Під керівництвом Ф. В. Козака запроваджено прогресивні форми організації навчально-методичної роботи на факультеті, відбулося становлення спеціальності «Автомобілі та автомобільне господарство». З 1980 р. він — проректор із навчальної роботи, а з 2005 р. — перший проректор Івано-Франківського національного

технічного університету нафти і газу. З 1990 р. — завідувач кафедри нафтогазового технологічного транспорту.

Професор Ф. В. Козак — активний учасник розробки окремих нормативних положень з перебудови вищої освіти України, зокрема «Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України», «Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах», проєктів державних стандартів — освітньо-професійних програм і освітньо-кваліфікаційних характеристик тощо. Комісією Верховної Ради України був залучений до формування змін у Законі України «Про освіту». Протягом 1978–1991 рр. входив до Науково-методичної ради з теплотехніки Мінвузу СРСР, а з 1982 р. — до президії цієї ради. Був членом міжгалузєвої акредитаційної комісії при Міністерстві освіти та науки України (1993–1996). Крім того, Федір Васильович є співавтором розділу кадрового забезпечення державної програми «Освоєння вуглеводневих ресурсів українського сектору Чорного та Азовського морів», членом робочої групи МОН України із запровадження у вищу освіту принципів Болонської декларації.

Федір Козак активно займається громадською діяльністю: він — заступник секретаря Національного комітету України Міжнародної асоціації з обміну студентів технічних спеціальностей «IAESTE», голова Асоціації вищих навчальних закладів Івано-Франківщини.

Професор Ф. В. Козак — автор понад 70 науково-методичних робіт, підручників, посібників, більше 80 наукових публікацій і монографій, а також понад 20 винаходів, присвячених тепломасообміну, осушенню природного газу тощо. Його наукові розробки та кілька винаходів були впроваджені на підприємствах НАК «Нафтогаз України».

У 2007 р. йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України».